

Profesor J. Ivan Prcela

"Najnoviji bezobrazluk Boze Vukusica, partizanskog agenta u redovima Pocašnog Bleiburskog Voda"

Veselio sam se knjizi PRIKRIVENA GROBIŠTA HRVATA U REPUBLICI SLOVENIJI od dr. Mitje Ferenc i Zeljka Kuzatka. Knjigu sam u Zagrebu dobio na poklon od svoga prijatelja Kuzatka. Upravo na drugi dan Cetvrtoga žrtvoslovnog kongresa on mi je nju darovao s vrlo toplom posvetom.

Cim sam u knjizi vidio da je Bože Vukušići njezin izvrsni urednik, svoga prijatelja Kuzatka sam uvelike razočarao, rekavši mu da, s gledišta HOS-a Nezavisne Države Hrvatske, knjigu smatram negativnom. Ovo sam obrazložio svojim uvjerenjem da je B. Vukušići glasnogovornik "antifašističke" Vlade Republike Hrvatske koja nije etirigodišnje postojanje NDH-a kao Države Hrvatske. Dosljedno tome, ta vlada želi izbrisati svaki spomen njezinih vojnih postrojbi kao Hrvatske Vojske. Upravo zato, izraz "Hrvatska vojska" potpuno je izbrisan sa bleiburške spomen-ploče. B. Vukušići, sudeći iz par njegovih pisama meni, to brisanje obrazlaže pravim udbrškim smicalicama na koje sam se u 50 godina svoga hrvatskog javnoga rada itekako navikao.

Kada sam nedavno pročitao tu novu knjigu, odmah sam zaključio da je "antifašistička" Vlada R. Hrvatske sa zahvalnošću u pozdraviti njezino objelodanjenje. Prevario se nisam. Preko interneta sam doznao da je M. Kezi, ministar savjetnik hrvatskog veleposlanstva u Ljubljani, na promociji knjige nju oduševljeno prihvatio i nju preporučio hrvatskim, slovenskim i međunarodnim čitateljima. Knjiga je pisana na hrvatskom, slovenskom i engleskom jeziku.

Predgovor daje ton citavoj knjizi. Pisac Predgovora je dr. Dražen Živić koji, iako je godine 2001. bio moj suurednik knjige Hrvatski Holocaust, o Bleiburškoj tragediji piše površno, nelogički i neobjektivno. On na jednom mjestu smatra tu tragediju "jednom od najvećih nacionalnih tragedija hrvatskog naroda u njegovoj povijesti". Na jednom drugom mjestu on tu tragediju nazivlje najvećim stradanjem hrvatske povijesti. Živić Bleiburšku tragediju opetovano u jedini nazivlje hrvatskim Križnim putem. On se je, dakle, udaljio od terminologije Hrvatskog Holocausta jer u ovoj knjizi esto je riječ o "marševima smrti", posutim hrvatskim Kalvarijama diljem Titove Jugoslavije.

Živić, kao što su to činili i njegovi suradnici na "Znanstvenom" simpoziju o Bleiburškoj tragediji u Zagrebu godine 2005., piše o vojnim operacijama jugo-partizana protiv vojnih postrojbi NDH-a u drugoj polovini godine 1944. i prvoj polovini godine 1945. Mjesto da te operacije kao i one od samoga početka NDH karakterizira i opisuje kao predbleiburške pokolje, koji su bili slični onima poslije kobnoga 15. svibnja 1945., on se priklanja revizionizmu dr. Josipa Jurčevića i Bože Vukušića a te svojim izrazom "možda" tvrdi da glavnina hrvatskih izbjeglica nije uopće presla austrijsko-slovensku granicu već je od partizana zaustavljena na slovenskom teritoriju. Radi se, dakle, o razvodnjavanju Bleiburške tragedije i o "tjeranju vode" na mlin Titovih sljedbenika.

Prema dr. Živiću, hrvatski Križni put je završio 2. kolovoza 1945. Prema mojemu istraživanju i prema u mojoj knjizi najduljem iskazu Dragutina Schlatta, koji sam ja godine 1960. na vrpču snimio i s nje taj tekst na papir stavio, "marševi smrti" trajali su dvije i pol godine poslije Drugoga svjetskog rata i protezali su se diljem svih "Republika" komunističke Jugoslavije. Moguće je da se Živić izrazi "licitiranje brojka", "maksimalnost" i "nepouzdanost podataka" odnose baš na svjedokanstvo hrvatskog vojnog veterana D. Schlatta. Bez ikakve sumnje, ti izrazi se odnose na moje analize golemog

broja primarnih "bleiburskih" dokumenata i na moju procjenu od 600 000 (est stotina tisu a) mu enika Bleiburške tragedije.

Iako su britanske snage himbenim lažima, da one svoje zarobljenike prevoze u izbjeglike logore u Italiji, a njih su slale na kalonicu u Jugoslaviji, Zivi na jednom mjestu tvrdi da one nisu po inile zlo in. Na jednome drugome mjestu on priznaje veliku britansku krivicu za po injeni zlo in jer su "njemu svjesno ili nesvjesno sudjelovali". Svatko, tko i malo znade misliti, u toj rije i "nesvjesno", promatranoj unutar konteksta Predgovora, mora zapaziti Zivi evu nelogi nost.

Kad dr. Zivi za Bleiburšku tragediju okrivljuje politike i vojne vlasti NDH-a, on svoje pero vrsto drži i tim vlastima pripisuje odgovornost za tu nacionalnu tragediju "toliko zbog nedovoljno pripremljene odluke o povla enju prema zapadu, u okrilje angloameričkih snaga, toliko zbog sudbinske povezanosti hrvatske države i Tre ega Reicha". Pisac ove tvrdnje "znanstveno" prelazi preko pristupa NDH-a Zenevskoj konvenciji ve u samome po etku godine 1943. kao da taj korak uop e ne spada u pripremanje povla enja HOS-a i predaju istih zapadnim saveznicima. Zivi takodjer prelazi preko zapovijedi na ega vrhovni tva te iste godine Hrvatskim oružanim snagama da se priklju e snagama zapadnih saveznika u slu aju njihova iskrcavanja na obalama hrvatskoga Jadrana. Naprotiv, partizansko vrhovni tvo pripremalo se tih sudbonosnih dana priklju iti Tre emu Reichu, iji su saveznici ve bili dvije godine prije progla enja NDH-a!!

Labavost svojih plitkih argumenata Zivi najvi e o ituje priklanjanju i se revanšizmu Predsjednika Stipe Mesi a, e to je potpuno jasno iz slijede ega citata: "Valja naglasiti da i danas medju povjesni arima ili preživjelim sudionicima tih zbivanja ima glasova koji, dodu e, vi e ne nije u bleiburške zlo ine, ali ih stavljaju u kontekst osvete pojedinaca za stradanja pretrpljena tijekom rata". I ova sramotna i žalosna izjava "tjera vodu" na jugo-partizanski mlin!

Ferenc-Kuzatkova knjiga iza e sredinom ove godine u nakladi Po asnog bleiburškog voda; sunakladnik PBV-a je Damir Radoš iz Sjeverne Kalifornije koji je takodjer podupiratelj moje knjige Hrvatski Holocaust u njezinom drugom i tre em izdanju od godine 2005. Nova knjiga o prikrivenim grobi tima Hrvata u Sloveniji zaista je luksuzno opremljena. Dvostrukog je formata knjige HH i vrlo je impresivno uredjena. Ona ima 200 stranica s mnogim stru no snimljenim i jo stru nje izradjenim fotografijama. Knjiga je opremljena s nekoliko zorno i profesionalno izradjenih tabela na kojima je plavom bojom istaknuto 127 grobi ta hrvatskih žrtava. Daleko je ve i broj zajedni kih grobi ta u kojima su Hrvati, Slovenci, Nijemci, Talijani, Srbi, itd. Autori nam donose i nekoliko mapa slovenskog teritorija koje ocrtavaju masovnim grobljima posuto slovensko tlo. Sto se ti e fotografija, tabela i mapa, slažem se s dr. Zvonimirom Separovi em, da je ovo knjiga visoke dokumentarnosti.

Ve na po etku Ferenc-Kuzatkove analize pažljivim i kritičkim itateljima ipak e upasti u o i da obadva autora u raskorak idu s engleskim i hrvatskim dokumentima koji govore o 500 000 (pet stotina tisu a) hrvatskog mno tva na Bleiburškom polju sredinom svibnja 1945. Dr. Mitja Ferenc i Zeljko Kuzatko doslovno tvrde a ja nagla avam njihove rije i kako slijedi: "Najve i dio hrvatskih izbjeglica zarobljen je prilikom povla enja jo na slovenskom tlu, dok se dio njih na britanski pritisak 15. svibnja 1945. godine pored Bleiburga predalo (sic) jugoslavenskoj vojsci". Ova tvrdnja je "tjeranje vode" na jugopartizanski mlin!!

U Ferenc-Kuzatkovoj analizi nalazimo i minimiziranje sveukopnog broja hrvatskih žrtava. Obadva autora tvrde da je "bez sudjenja izgubilo živote najmanje vi e desetaka tisu a ljudi". Ovo je op enito minimiziranje, do im posebno minimiziranje, naime, od "nekoliko tisu a"; žrtava, odnosi se na antitenkovske rovove u Teznu kod Maribora. Samu dužinu autori od pet kilometara svode na 900 metara kao da uop e nisu itali moje životno djelo Operation Slaughterhouse/Hrvatski Holocaust. Ja sam mariborskim pokoljima, uklju iv i antitenkovske rovove posvetio jedno itavo poglavlje od neopisive vrijednosti zbog preužasnih detalja, svježe napisanih od samih o evidaca. Jedan svjedok služi se brojkom od 40 000 (eterdeset tisu a). Jedan drugi svjedok procjenjuje broj tih žrtava na 70 000 (sedamdeset tisu a). Jedan o evidac-partizan u rovovima u Teznu vidio je tako golem broj hrvatskih žrtava da on veli da je tu pobijena itava Hrvatska vojska.

Sude i po bibliografiji, autori su u rukama imali moje djelo, iako na engleskom izdanju od 1970. Bože Vukušćić kao izvrsni urednik ve po drugi put mene briše kao glavnog urednika i tu ast pripisuje Stanku Goldescu (sic). Piscu su u mojoj knjizi barem vidjeli velik broj dokumenata. Usprkos tome, oni zagovaraju kritičnu distanciju, pogotovo prema usmenim izvorima zbog pomanjkanja (sic) dokumenata. "Zapisi svjedoče o poslijeratnim pomorima", oni pišu, "su rijetki a o lokacijama grobnica skoro ih nema". Ako je stvar s dokumentacijom tako kritična, na temelju čega u eni prof. C. Michael McAdams u svojem pisanju o Bleiburgskoj tragediji naglašava da je Operation Slaughterhouse definitivno djelo o toj najvećoj tragediji hrvatske povijesti? Na ovo pitanje mogu nam odgovoriti B. Vukušćić i njegovi istomišljenici koji su to i druga priznanja meni "znanstveno" izbrisali iz McAdamsova predavanja na Simpoziju o Bleiburgskoj tragediji u Zagrebu godine 2005.

Pod briznim okom B. Vukušćića, dr. Ferenc i g. Kuzatko, u pitanje dovode dokumentarnu vrijednost ne samo mojih knjiga nego i onih napisanih od dr. Ive Bogdana, od prof. Vinka Nikolića i dr. Franje Nevistića. Oni ovo naše pisanje smatraju političkom (sic) emigrantskom publicistikom!!

Zbog mnogobrojnih fotografija, zbog nekoliko zorno izradjenih tablica i zbog nekoliko mapa, Ferenc-Kuzatkova knjiga ima visoku dokumentarnu vrijednost. Ovu vrijednost uvelike joj narušava plitki, nelogički i u nekoliko pasusa protuslovnji predgovor dr. Zivića. I tekst analize i opis fotografija hrablju na mnogo više mjesta nego sam ja kadar to u ovome prikazu navesti. U ovako mutnoj vodi hrvatski "antifašistički" političari u svoje mreže hvataju krupne i sitne ribe. U ovome im pomazu revizionistički povjesnici neovisne Republike Hrvatske. Stoga, nije nikakvo čudo što preko svojih predstavnika u Ljubljani "antifašistički" Vlada R. Hrvatske svoj blagoslov daje toj novoj knjizi.

Medjutim, veliko bi čudo bilo kad bi ta vlada u zaštitu uzela moje djelo u dva izdanja na engleskom i u tri izdanja na hrvatskom. Ona to ne može nikada učiniti jer ona sve više promiče jugo-partizanski antifašizam i veliki superzlo inča Josipa Broza Titai njegove hrvatožderske "narodne heroje".

Prikrivena grobnica Hrvata u Sloveniji i nadalje će tako ostati i neće biti sondirana jer mnogo toga je gnjilo u Republici Hrvatskoj. U njoj vlada moralni kaos pa njezina vlada ne vodi brigu ni o masovnim grobnicama mogega poklanog naraštaja kojima je okružen glavni grad Hrvatske i koja se prostiru diljem Lijepe naše. Upravo zato, ona ne slijedi ni primjer susjedne Italije niti onaj podalje Njemačke. Ove dvije zemlje, kako iz Ferenc-Kuzatkove knjige doznajemo, sa Slovenijom su potpisale bilateralne ugovore o prenosu posmrtnih ostataka svojih pobijenih sugradjana da im kosti mir nadju u njihovoj rodnoj zemlji. "Antifašistički" Vlada Republike Hrvatske takova se ugovora više bojinego djavao tamjana jer će na svijetlo izbiti potpuna istina o stotinama tisuća hrvatskih mučenika.

U vidu svega gore iznećenoga, opet apeliram na djecu, unučad, rodbinu i prijatelje naših mučenika da se organiziraju i sakupljaju podatke o svojim bez ikakva suda pobijenim oćevima, djedovima i prijateljima. Objavljujte te podatke pod pokroviteljstvom svojih katoličkih župa. Kad se svi dokumenti prikupe u jednu cjelinu, ni "antifašistički" Hrvatska ni nemoralna Evropska unija neće u tome pitanju ostati prekršteni jer nevinom prolivena krv stotina tisuća naših velikih mučenika vapi pred Božjim prijestoljem. U to ime, Zivio Kriste Kralju! Zivila Marija Kraljica Hrvata-Mučenika! Zivio sv. Josipe, Zaštitniče hrvatskog naroda! Zivila vječna Hrvatska!